

Từ Email Không Có Reply

Lâu không có tin bạn, chắc là nó rối đầu? Chuyện chẳng có gì đâu! Chuyện của người xa xứ...

Lâu mình đã tha thứ, trước hết là cho mình! Ai biểu kiếp điêu linh...thì, tội là của quá khứ!

Mình không làm lịch sử! Lịch sử là dòng sông. Sông trôi về hướng Đông, sông vòng qua biển Thái...

Lâu, mình nghĩ vậy mãi...và yên lòng...tiến lên...bằng những lối chông chênh, bằng mộng mênh ngày mới...

Nghĩ đi là phải tới. Có thể tới...vô cùng. Có thể tới chỗ mừng / để cầm chung rượu cạn!

Lâu mà ngày không sáng! Lâu mà chẳng tới đâu! Tắm thân có cái đầu...cái đầu tóc đã bạc!

Bốn lăm năm mơ ước / một ngày vui bạn bè. Bạn giống như chiếc xe, đổ đầy xăng chạy miết...

Hôm qua, tin bạn chết!

Rồi mai mốt tới mình?

Chuyện không chuyện thành linh...bởi đình ninh là thế!

Nhớ quê nhà, ứa lệ. Câu thơ này...Cổ Hương!

*

Xong bài thơ, đọc, buồn. Một phần mình tuổi lớn...Tình Quê Hương cuồn cuộn / thời gian...cả không gian!

Đất Nước mình tan hoang. Bốn lăm năm đứng dậy. Tuổi thơ cầm cái gậy...vung vẩy...chẳng tới đâu!

Nước cứ chảy qua cầu! Nước cứ chảy qua cầu. Nước cứ chảy qua cầu...Đời. Thiên Thu. Thăm thăm!

Trần Vấn Lệ